Dosar nr. 3550/C2/2026

Nr. 5819 din 31.08.2026

Către: Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor
Str. Stavropoleos, nr. 6, Sector 3, Cod Poștal 030084, București, România
Telefon: 021-310.46.41, Fax: 021-310.46.42,
Email: office@cnsc.ro

Spre știință: SC Select Catering SRL, cu sediul social în Oradea, Str. Moldovei nr. 60, bl. Q46, ap. 7, jud. Bihor
Email: office@selectcatering.ro ; leontina.lencar@selectcatering.ro

Referitor: Contestația nr. 196/26.08.2026, formulată de SC Select Catering SRL, înregistrată la autoritatea contractantă, în cadrul procedurii de atribuire având ca obiect „SERVICII DE CATERING, ASIGURAT PRIN PROGRAMUL NAȚIONAL «MASĂ SĂNĂTOASĂ» PENTRU BENEFICIARII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI DIN CADRUL LICEULUI TEORETIC «PETOFI SANDOR» SĂCUENI, JUDEȚUL BIHOR", cu anunțul de participare nr. 5618/19.08.2026, publicat pe site-ul achizitorului www.sacueni.ro

PUNCT DE VEDERE

ORAȘUL SĂCUENI, cu sediul în loc. Săcueni, str. Libertății nr. 1, jud. Bihor, în calitate de autoritate contractantă în cadrul procedurii de atribuire sus-menționate, formulează prezentul **punct de vedere** cu privire la contestația nr. 196/26.08.2026 formulată de SC Select Catering SRL, solicitând Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor respingerea acesteia ca nefondată, pentru motivele expuse în continuare.

I. Cu privire la petitul A din contestație — suspendarea procedurii de atribuire

Cu titlu preliminar, în ceea ce privește solicitarea formulată la lit. A din cuprinsul contestației, având ca obiect suspendarea procedurii de atribuire, vă aducem la cunoștință faptul că autoritatea contractantă a dispus suspendarea procedurii până la soluționarea contestației. Ulterior primirii contestației, autoritatea contractantă a emis și publicat o adresă de informare prin care a adus la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați atât existența contestației formulate în cadrul procedurii de atribuire, cât și măsura suspendării procedurii până la soluționarea acesteia.

Prin urmare, **solicitarea contestatoarei privind suspendarea procedurii de atribuire a rămas fără obiect**, măsura solicitată fiind deja adoptată de autoritatea contractantă, din proprie inițiativă, în vederea evitării continuării procedurii pe durata soluționării contestației și a asigurării cadrului necesar pentru soluționarea acesteia.

II. Cadrul juridic general aplicabil procedurii și marja de apreciere a autorității contractante

Anterior analizei punctuale a criticilor formulate pe fondul contestației, se impune clarificarea cadrului juridic în care a fost organizată prezenta procedură, întrucât acesta circumscrie și limitele în care pot fi analizate criticile contestatoarei.

Prezenta achiziție se desfășoară printr-o **procedură proprie pentru atribuirea serviciilor sociale și a altor servicii specifice**. Potrivit art. 111 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, procedura de atribuire prevăzută la art. 68 alin. (1) lit. h), aplicabilă serviciilor sociale și altor servicii specifice prevăzute în Anexa nr. 2, este o procedură proprie, autoritatea contractantă având obligația respectării principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din aceeași lege.

În același sens, Agenția Națională pentru Achiziții Publice a precizat că *„autoritatea contractantă are liberul arbitru în ceea ce privește stabilirea regulilor și modalității de desfășurare/derulare a unei proceduri proprii pentru achiziția de servicii sociale și alte servicii specifice"*.

Prin urmare, însăși natura procedurii presupune existența unei marje a autorității contractante în stabilirea regulilor și a modalității concrete de desfășurare a acesteia, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

Așa cum se va demonstra în cele ce urmează, exercitarea acestei marje s-a realizat cu respectarea integrală a principiilor enumerate, iar nu prin derogare de la acestea, factorii de evaluare contestați fiind stabiliți prin raportare la necesitățile obiective ale achiziției, nu la situația particulară a vreunui operator economic.

III. Cu privire la fondul contestației — factorul de evaluare „Timp de livrare"

Cu privire la criticile formulate pe fondul contestației în legătură cu factorii de evaluare stabiliți prin documentația de atribuire, prezentăm în cele ce urmează rațiunea avută în vedere de autoritatea contractantă la definirea și modalitatea de aplicare a acestora.

În ceea ce privește factorul de evaluare **„Timp de livrare"**, astfel cum este prevăzut în Anunțul de participare, acesta reprezintă *„intervalul total necesar pentru parcurgerea traseului de la unitatea de preparare a hranei până la ultima dintre cele 11 locații de livrare prevăzute în Caietul de sarcini, incluzând atât timpul efectiv de deplasare, cât și timpul aferent operațiunilor de descărcare și recepție la fiecare punct de livrare"*.

La stabilirea modalității concrete de evaluare, autoritatea contractantă a avut în vedere inclusiv dificultățile de interpretare și aplicare a unor factori similari constatate în cadrul altor proceduri având același obiect, urmărind eliminarea, pe cât posibil, a elementelor susceptibile de apreciere subiectivă și stabilirea unei metodologii care să permită compararea ofertelor în condiții identice.

Tocmai din această perspectivă, prin documentația de atribuire s-a precizat în mod expres că: *„În vederea asigurării unui mod unitar, obiectiv și comparabil de evaluare a ofertelor, calculul timpului de livrare se va realiza pentru toți ofertanții prin raportare la un singur traseu de evaluare, care va porni de la unitatea de preparare a hranei indicată în ofertă și va include succesiv toate cele 11 puncte de livrare."*

Această modalitate de evaluare nu a fost stabilită arbitrar și nici în scopul favorizării sau dezavantajării unui anumit operator economic, ci are la bază o serie de considerente obiective, direct legate de obiectul contractului și de condițiile efective în care serviciul urmează să fie prestat, după cum urmează:

1. Fereastra orară strict determinată. Potrivit Caietului de sarcini, livrarea mesei calde trebuie realizată într-un interval temporal foarte clar delimitat, respectiv între orele 11:30–

12:00, urmând ca produsele să fie consumate în intervalul 12:00–13:00. Prin urmare, autoritatea contractantă dispune de o fereastră de numai 30 de minute pentru recepția produselor la toate locațiile de livrare, iar respectarea acesteia constituie o necesitate concretă a serviciului, nu o cerință pur formală.

2. Obiectul real al evaluării nu este dimensiunea flotei auto. Prin factorul de evaluare nu s-a urmărit evaluarea dimensiunii flotei auto deținute sau declarate de operatorii economici, ci performanța temporală a serviciului de livrare, determinată după aceeași metodologie pentru fiecare ofertant. Acceptarea unei metode în care fiecare ofertant ar putea calcula timpul de livrare prin raportare la un număr propriu și nelimitat de autovehicule ar conduce, în practică, la compararea unor scenarii logistice fundamental diferite, iar factorul de evaluare nu ar mai măsura aceeași caracteristică a ofertelor în condiții comparabile.

3. Sustenabilitatea avantajului pe toată durata contractului. Autoritatea contractantă a avut în vedere necesitatea ca avantajul prezentat în etapa de evaluare să fie unul real și sustenabil pe întreaga perioadă contractuală, iar nu rezultatul exclusiv al unei configurații logistice maximale asumate în scopul obținerii punctajului. Constatarea ulterioară, în perioada de executare, că un prestator nu utilizează numărul de autovehicule declarat în ofertă ar plasa autoritatea într-o situație nedorită, în care ar trebui să recurgă la măsuri contractuale, sancțiuni sau, în ultimă instanță, la încetarea contractului, cu consecința afectării continuității unui serviciu destinat elevilor.

4. Eficiența economică a soluției logistice. Valoarea unei porții este determinată în cadrul normativ aplicabil Programului național „Masă sănătoasă", iar din această valoare trebuie suportate toate componentele serviciului. Mobilizarea zilnică a unui număr foarte mare de autovehicule pentru transportarea aceleiași cantități totale de hrană implică, în mod obiectiv, costuri logistice suplimentare, suportate din aceeași valoare unitară disponibilă pentru porție, ceea ce reduce resursele financiare rămase disponibile pentru componenta alimentară propriu-zisă — aspect cu atât mai relevant cu cât documentația de atribuire acordă distinct punctaj pentru procentul din valoarea porției alocat achiziției materiilor prime.

5. Reper tehnic european. În stabilirea metodologiei au fost avute în vedere și considerente privind impactul transportului asupra mediului, în concordanță cu obiectivele specifice achizițiilor publice verzi. Criteriile UE privind achizițiile publice verzi pentru alimente și servicii de alimentație publică tratează în mod distinct transportul alimentelor și au în vedere reducerea consumului de combustibil și a emisiilor generate de vehiculele utilizate pentru prestarea serviciului, inclusiv prin optimizarea rutelor și a încărcăturii transportate. Din această perspectivă, utilizarea simultană a unui număr ridicat de autovehicule pentru transportarea aceleiași cantități de hrană presupune multiplicarea deplasărilor și este susceptibilă să determine un consum de combustibil și emisii asociate mai ridicate.

Din această perspectivă, soluția propusă de contestatoare — evaluarea timpului prin raportare la posibilitatea utilizării simultane a unui număr foarte mare de autovehicule — nu poate fi privită exclusiv prin prisma reducerii matematice a timpului de livrare, o asemenea soluție presupunând concomitent multiplicarea deplasărilor, a consumului de combustibil și a costurilor logistice aferente aceleiași cantități de hrană.

Faptul că autoritatea contractantă cunoștea, din raporturi contractuale anterioare, amplasamentul unității de preparare a contestatoarei nu putea constitui un reper în configurarea factorului de evaluare, întrucât procedura nu este concepută în raport cu situația unui anumit operator economic. Limita de 60 de minute a fost stabilită prin raportare la necesitatea obiectivă și la condițiile concrete de prestare a serviciului, fiind aplicabilă în mod egal tuturor potențialilor ofertanți.

În concluzie, prin metodologia contestată, autoritatea contractantă a urmărit exclusiv stabilirea unei baze comune, neutre și verificabile de comparare a ofertelor, astfel încât punctajul acordat pentru timpul de livrare să nu fie influențat de declararea de către fiecare ofertant a unui număr diferit de autovehicule, ci să rezulte din aplicarea aceleiași ipoteze de evaluare tuturor participanților. Metodologia asigură astfel compararea ofertelor în condiții unitare, prin raportare la timpul de livrare propus, fără ca factorul de evaluare să fie transformat, în mod indirect, într-un factor privind dimensiunea flotei declarate de ofertant.

III.1 Cu privire la caracterul cumulativ, iar nu individual pe punct de livrare, al termenului de 60 de minute

Contestatoarea susține, la pct. i din motivare, că s-ar încadra „per punct de livrare" în termenul de 60 de minute chiar și în ipoteza actuală a documentației (49 de minute deplasare până la cel mai îndepărtat punct + 2 minute formalități = 51 de minute), calcul pe care îl utilizează în susținerea afirmației potrivit căreia metodologia ar fi lipsită de rațiune.
Acest calcul pornește însă de la o premisă contrară chiar textului documentației de atribuire, pe care contestatoarea îl citează ea însăși: **timpul de livrare nu se calculează separat pentru fiecare punct de livrare, ci prin raportare la traseul unic de evaluare, care include succesiv toate cele 11 puncte**, potrivit formulei exprese din Anunțul de participare: *„Timp de livrare = timpul total de deplasare aferent traseului + (2 minute × numărul punctelor de livrare incluse în traseul respectiv)"*. Timpul „per punct" invocat de contestatoare (49 de minute până la cel mai îndepărtat punct) reprezintă doar componenta de deplasare către o singură locație, ignorând deplasările succesive către celelalte 10 puncte incluse obligatoriu în același traseu unic, precum și cele 2 minute alocate fiecăruia dintre acestea. Un calcul corect, aplicat metodologiei efectiv stabilite, presupune însumarea distanțelor dintre toate cele 11 puncte de livrare (nu doar distanța de la unitatea de preparare la punctul cel mai îndepărtat) și a celor 22 de minute rezultate din formalitățile de descărcare aferente celor 11 puncte, ceea ce conduce la un rezultat semnificativ diferit de cel prezentat trunchiat de contestatoare.

Prin urmare, afirmația contestatoarei potrivit căreia s-ar încadra „per punct de livrare" în termenul de 60 de minute nu demonstrează nimic cu privire la conformitatea unei oferte reale, întrucât nu are legătură cu modul efectiv de calcul stabilit prin documentația de atribuire și nu poate fundamenta caracterul pretins restrictiv al acesteia.

III.2 Cu privire la durata convențională de 2 minute pentru operațiunile de descărcare și recepție

În ceea ce privește critica referitoare la durata de 2 minute stabilită pentru operațiunile de descărcare și recepție la fiecare punct de livrare, precizăm că această durată nu a fost stabilită cu intenția de a determina, cu exactitate și în mod invariabil, timpul efectiv necesar fiecărui

operator economic pentru realizarea acestor operațiuni în etapa de executare a contractului. Durata de 2 minute/punct de livrare reprezintă o **valoare convențională** utilizată exclusiv în cadrul metodologiei de calcul a factorului de evaluare, identică pentru toți ofertanții, scopul acesteia fiind eliminarea unei variabile susceptibile de apreciere subiectivă și asigurarea unei baze unitare de comparare a ofertelor.

În lipsa stabilirii unei durate convenționale, fiecare operator economic ar fi putut indica propriul timp estimat pentru descărcare și recepție, iar comisia de evaluare ar fi fost pusă în situația de a aprecia caracterul realist al unor estimări diferite, întemeiate pe organizarea și susținerile proprii ale fiecărui ofertant — introducând tocmai elementul de subiectivitate pe care metodologia a urmărit să îl elimine. Relevanța celor 2 minute nu trebuie analizată prin raportare la posibilitatea ca, într-o anumită situație concretă, operațiunea să poată fi realizată într-un timp mai scurt sau mai lung, ci prin raportare la faptul că aceeași valoare este aplicată în mod nediferențiat tuturor ofertelor.

III.3 Temeiul legal al factorului „Timp de livrare" și răspunsul punctual la temeiurile legale invocate de contestatoare

Potrivit art. 187 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, cel mai bun raport calitate-preț/calitate-cost se determină pe baza unor factori de evaluare care includ aspecte calitative, de mediu și/sau sociale aflate în legătură cu obiectul contractului de achiziție publică. Art. 187 alin. (5) lit. c) din aceeași lege consacră în mod expres posibilitatea ca factorii de evaluare să privească „condițiile de livrare, cum ar fi data livrării, procesul de livrare și termenul de livrare sau de finalizare". Această concluzie este confirmată și de art. 188 alin. (1) și (2), potrivit căruia factorii de evaluare au legătură directă cu obiectul contractului atunci când se referă, în orice mod, la serviciile care urmează a fi prestate, autoritatea contractantă putând avea în vedere inclusiv factori referitori la procesul specific de furnizare a serviciilor.

În cazul prezentei achiziții, această legătură este evidentă și nemijlocită, întrucât obiectul contractului nu presupune exclusiv prepararea hranei, ci și transportarea și livrarea acesteia către cele 11 puncte de consum, într-un interval orar expres stabilit prin Caietul de sarcini.

Cu privire la art. 189 alin. (1) și (2) din Legea nr. 98/2016, invocat de contestatoare, arătăm că metodologia contestată răspunde tocmai exigențelor acestui text legal: autoritatea contractantă nu și-a rezervat dreptul de a aprecia discreționar caracterul mai mult sau mai puțin favorabil al unui traseu, nu a lăsat comisiei de evaluare libertatea de a estima durata operațiunilor de descărcare și nici nu a permis ofertanților să își construiască punctajul prin utilizarea unor ipoteze de calcul diferite. Dimpotrivă, au fost stabilite anterior depunerii ofertelor reguli comune, clare și verificabile — raportarea la unitatea de preparare indicată în ofertă, parcurgerea succesivă a celor 11 puncte de livrare, utilizarea unui instrument obiectiv de determinare/verificare a timpului de deplasare și aplicarea aceleiași durate convenționale de 2 minute — ceea ce elimină libertatea de apreciere a autorității contractante și permite verificarea efectivă și aplicarea uniformă a factorului de evaluare.

Cu privire la art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 98/2016, invocat de contestatoare, precizăm că textul definește restrângerea artificială a concurenței ca fiind situația în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate *cu scopul* de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici. Or, așa cum s-a arătat mai sus, metodologia contestată a fost concepută pentru a asigura o evaluare unitară, obiectivă și

comparabilă, aplicabilă identic tuturor ofertanților, indiferent de dotarea logistică proprie a fiecăruia. Simpla împrejurare că un anumit ofertant, prin propria organizare logistică, s-ar afla într-o poziție mai puțin favorabilă în raport cu o metodologie general aplicabilă și nediscriminatorie nu echivalează cu o restrângere artificială a concurenței în sensul art. 50: **nu sunt întrunite premisele unei restrângeri artificiale a concurenței în sensul acestui articol, metodologia nefiind concepută sau structurată în scopul favorizării ori dezavantajării nejustificate a unor operatori economici.**

Cu privire la art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, invocat de contestatoare, potrivit căruia specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire, arătăm că regulile de evaluare stabilite prin documentația de atribuire sunt identice pentru toți participanții, publicate anterior depunerii ofertelor și aplicabile în mod egal, indiferent de identitatea sau situația logistică a ofertantului. Accesul egal la procedură nu presupune adaptarea regulilor de evaluare la situația particulară a fiecărui operator economic în parte, ci aplicarea acelorași reguli tuturor, condiție îndeplinită în speță.

Cu privire la art. 1 alin. (2) din HG nr. 395/2016, invocat de contestatoare, referitor la obligația autorității contractante de a evita apariția unor situații de natură să determine împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, precizăm că, așa cum rezultă din întreaga argumentație expusă, metodologia contestată nu a fost concepută pentru a împiedica, restrânge sau denatura concurența, ci pentru a asigura, dimpotrivă, o comparare obiectivă a ofertelor pe baza acelorași premise pentru toți participanții.

Cu privire la art. 32 alin. (2) și (8) din HG nr. 395/2016, invocat de contestatoare, potrivit căruia factorii de evaluare trebuie precizați în mod clar și detaliat, trebuie să aducă un avantaj real și să nu fie formali, precum și să aibă legătură directă cu obiectul contractului și să reflecte un avantaj pe care autoritatea contractantă îl poate obține, arătăm că factorul „Timp de livrare" îndeplinește cumulativ toate aceste condiții: este descris exhaustiv, cu formulă de calcul explicită și algoritm de punctaj clar; are legătură directă cu obiectul contractului, care presupune inclusiv livrarea hranei într-un interval orar strict; și reflectă un avantaj real și verificabil — reducerea efectivă a timpului până la servirea mesei —, iar nu un criteriu formal.

IV. Cu privire la factorul de evaluare „Capacitatea de înlocuire a produselor livrate și recepționate ca fiind necorespunzătoare"

Autoritatea contractantă a urmărit evaluarea unui avantaj concret și direct legat de executarea contractului, respectiv capacitatea prestatorului de a remedia cu promptitudine o situație de neconformitate, astfel încât produsele corespunzătoare să ajungă la beneficiari într-un timp cât mai redus și fără afectarea servirii mesei. În acest scop, a fost stabilit un scenariu standard de evaluare, aplicabil în mod identic tuturor ofertanților, care presupune înlocuirea produselor la cele două locații pentru care rezultă cei mai mari timpi de deplasare de la unitatea de preparare, prin raportare la un singur traseu de evaluare. Alegerea celor două locații nu este arbitrară, ci urmărește verificarea capacității de reacție într-un scenariu relevant și exigent: dacă înlocuirea poate fi realizată în termenul asumat inclusiv pentru cele două puncte cele mai defavorabile din perspectiva timpului de deplasare, avantajul ofertat este unul real și relevant pentru autoritatea contractantă.

Critica potrivit căreia evaluarea ar trebui realizată în funcție de numărul efectiv de autovehicule de care dispune fiecare ofertant pornește de la aceeași premisă eronată ca și critica formulată în privința timpului de livrare. Numărul mijloacelor de transport reprezintă o

particularitate a organizării fiecărui operator economic; introducerea acestei variabile în algoritmul de evaluare ar conduce la compararea unor scenarii logistice diferite, deși factorul nu urmărește evaluarea dimensiunii parcului auto, ci promptitudinea înlocuirii produselor necorespunzătoare.

Nici solicitarea subsidiară ca numai primul dintre cele două puncte să trebuiască să fie atins în maximum 60 de minute, iar pentru cel de-al doilea termenul să poată fi depășit, nu poate fi primită. O asemenea modificare ar lipsi de efect tocmai scenariul ales pentru evaluare: factorul urmărește capacitatea de remediere a unei situații în care înlocuirea este necesară la două locații, nu capacitatea de intervenție la o singură locație. Dacă limita de 60 de minute s-ar aplica exclusiv primului punct, autoritatea contractantă nu ar mai avea stabilită nicio limită efectivă pentru finalizarea operațiunii de înlocuire la cel de-al doilea punct, deși acesta face parte din scenariul supus evaluării.

În ceea ce privește durata convențională de 10 minute pentru fiecare locație, comparația contestatoarei cu cele 2 minute aferente unei livrări obișnuite pornește de la premisa eronată că înlocuirea ar reprezenta simpla însumare a unei operațiuni de predare cu una de ridicare. Or, înlocuirea nu este echivalentă cu o livrare obișnuită efectuată în sens invers, presupunând o succesiune mai complexă de operațiuni: predarea și recepția produselor conforme aduse în înlocuire, preluarea produselor constatate ca fiind necorespunzătoare, precum și operațiunile necesare constatării și consemnării neconformității — elemente prevăzute expres în documentația de atribuire și reproduse chiar în cuprinsul contestației.

Durata de 10 minute nu pretinde să determine cu exactitate, până la nivel de minut, timpul pe care fiecare prestator îl va utiliza în fiecare situație concretă, ci reprezintă un parametru convențional de evaluare, stabilit anticipat și aplicat identic tuturor ofertanților. În aceeași măsură, durata de 4 minute propusă de contestatoare este tot o valoare convențională, însă una stabilită pornind de la propria apreciere asupra modului în care s-ar desfășura operațiunea, fără ca simpla afirmație că aceasta ar fi „mai mult decât acoperitoare" să demonstreze că valoarea de 10 minute stabilită de autoritatea contractantă este nejustificată. Standardizarea acestei durate împiedică ofertanții să obțină punctaje diferite prin simpla declarare a unor timpi proprii și înlătură necesitatea unei aprecieri subiective a comisiei asupra realismului fiecărei estimări.

Pentru identitate de rațiune cu cele arătate la Cap. III.3 de mai sus, factorul „Capacitatea de înlocuire" respectă, în egală măsură, exigențele art. 187 alin. (4) și (5) lit. c), art. 188 alin. (1)-(2), art. 189 alin. (1)-(2) din Legea nr. 98/2016, precum și pe cele ale art. 32 alin. (2) și (8) din HG nr. 395/2016, fiind clar descris, verificabil, aplicabil identic tuturor ofertanților și legat direct de obiectul contractului, respectiv de capacitatea reală de remediere a neconformităților constatate.

V. Cu privire la justificarea și necesitatea obiectivă a factorilor de evaluare

Dincolo de argumentele prezentate distinct pentru fiecare dintre cei doi factori, autoritatea contractantă subliniază că atât timpul de livrare, cât și capacitatea de înlocuire au fost stabilite pornind de la necesitățile concrete ale serviciului și ale beneficiarilor acestuia. Timpul în care hrana ajunge la elevi și promptitudinea cu care poate fi remediată o eventuală neconformitate reprezintă avantaje reale și efective pentru autoritatea contractantă, iar nu elemente formale introduse exclusiv în scopul acordării unui punctaj.

Standardizarea scenariilor privește exclusiv modalitatea de măsurare și comparare a acestor avantaje, astfel încât evaluarea să se realizeze pe aceleași premise pentru toți ofertanții.

Limita de 60 de minute și ceilalți parametri ai metodologiei au fost stabiliți prin raportare la necesitatea concretă a achiziției, iar nu pentru a permite sau împiedica participarea unui anumit operator economic.

În consecință, cei doi factori urmăresc avantaje reale, direct legate de serviciul achiziționat, iar metodologia aferentă permite evaluarea acestora în condiții unitare, obiective și verificabile.

VI. Cu privire la susținerile suplimentare ale contestatoarei

1. Cu privire la invocarea parcului auto propriu și a celor 12 autorizații DSVSA atașate în probațiune. Susținerea contestatoarei confirmă, în realitate, necesitatea unei metodologii standardizate de evaluare. Contestatoarea afirmă că dispune de suficiente autovehicule pentru a aloca câte unul fiecărui punct de livrare și atașează, în acest sens, copii ale unui număr de 12 autorizații DSVSA. Independent de faptul că documentația de atribuire nu a impus și nu impune un număr minim sau maxim de mijloace de transport autorizate DSVSA, existența unui asemenea număr de autorizații nu demonstrează, prin ea însăși, disponibilitatea efectivă și simultană a tuturor acestor mijloace pentru executarea prezentului contract, inclusiv prin raportare la eventuale alte contracte aflate în derulare la momentul respectiv. Tocmai acceptarea unei abordări întemeiate pe resursele proprii, declarate de fiecare ofertant, ar lipsi factorul de evaluare de eficiență, întrucât orice ofertant ar putea fundamenta timpul ofertat pe un număr diferit de autovehicule, ajungându-se la compararea unor scenarii logistice fundamental diferite, iar nu a performanței ofertelor în condiții identice.

2. Cu privire la derularea anterioară, fără obiecții, a unor contracte similare între părți. Faptul că, în ultimii 2 ani, între autoritatea contractantă și contestatoare s-au derulat contracte de prestări servicii de catering nu este contestat și nu prezintă relevanță pentru legalitatea prezentei proceduri. Fiecare procedură de atribuire este supusă propriilor reguli, stabilite în funcție de necesitățile concrete identificate de autoritatea contractantă la momentul organizării sale, iar buna execuție a unor contracte anterioare nu generează, în sarcina autorității contractante, nicio obligație de a menține sau adapta metodologia de evaluare la situația logistică a unui operator economic cu care a colaborat anterior. O asemenea obligație ar echivala, în fapt, cu transformarea unei relații contractuale anterioare într-un avantaj concurențial nejustificat pentru viitor, contrar principiilor nediscriminării și tratamentului egal consacrate de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

3. Cu privire la afirmațiile referitoare la o pretinsă favorizare a unui alt operator economic și la împrejurări de natură penală invocate în legătură cu acesta. Autoritatea contractantă respinge orice susținere potrivit căreia documentația ar fi fost concepută în scopul favorizării unui operator economic determinat. Aspectele de natură penală invocate cu privire la terți excedează obiectului prezentei contestații și competențelor autorității contractante în cadrul prezentei proceduri.

VII. Concluzii

Față de toate considerentele expuse, apreciem că factorii de evaluare contestați și metodologiile aferente au fost stabiliți în mod obiectiv, prin raportare la specificul serviciului, la necesitățile concrete ale beneficiarilor și la avantajele reale urmărite de autoritatea contractantă, fiind aplicabili în aceleași condiții tuturor operatorilor economici interesați și cu

respectarea principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, precum și a exigențelor de obiectivitate, relevanță și verificabilitate analizate în cuprinsul prezentului punct de vedere.

Criticile formulate de contestatoare pornesc, în esență, de la propria situație logistică — amplasarea unității de preparare și numărul mijloacelor de transport de care declară că dispune — și tind către modificarea metodologiei astfel încât aceasta să valorifice în evaluare tocmai aceste particularități. Or, autoritatea contractantă nu poate configura regulile procedurii în funcție de situația individuală a unui anumit operator economic, ci în funcție de necesitatea obiectivă pe care achiziția este destinată să o satisfacă.

În aceste condiții, nu rezultă că documentația ar fi fost concepută în scopul restrângerii artificiale a concurenței ori al favorizării sau dezavantajării unui anumit operator economic, ci, dimpotrivă, metodologia stabilită urmărește asigurarea unei evaluări unitare, obiective și verificabile, pe baza acelorași premise pentru toți participanții.

Pentru aceste motive, solicităm Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor:

- respingerea contestației formulate de SC Select Catering SRL ca nefondată și menținerea documentației de atribuire în forma stabilită de autoritatea contractantă;
- respingerea petitului subsidiar privind anularea procedurii de atribuire, nefiind incident niciun motiv care să justifice o asemenea măsură;
- respingerea, ca rămas fără obiect, a petitului privind suspendarea procedurii de atribuire, măsura fiind deja dispusă de autoritatea contractantă.

ORAȘUL SĂCUENI

Primar,

Béres Csaba

[redacted]